

Lázár Gábor, Tibor És Rozália

Ezen a képen a bal szélső én vagyok a feleségemmel [Lázár Rozália] és a fiunkkal [Lázár Tibor]. A feleségem [Orbán Rozália] 1933. június huszonnyolcadikán született itt, Kovásznán, ő református. Az édesapja asztalos volt, itt van a kert végében egy ház, majdnem kétszáz éves, ott laktak. A feleségem líceumot végzett itt, Kovásznán, és tisztviselő volt a kórháznál és az építkezési szövetkezetnél. A házunkat fáradságos munkával építettük fel, ez a hely az anyósomé volt, egy üres telek volt, és nekünk adta, hogy ide építsünk. Az építkezési szövetkezet építette fel a házat -- a feleségem ott is dolgozott --, 1969-ben fogtunk neki, részletre fizettük, dolgoztunk mind a ketten, úgyhogy emlékszem, az én fizetésemnek a java része a részletre ment, a feleségemnek a fizetéséből éltünk, de lassacskán megcsináltuk. Az én kovásznai pályafutásom: először voltam a kórháznál a belgyógyászatban, a gyermekosztályon, onnan kineveztek városi körorvosnak, az is voltam, utána voltam üzemorvos, az összes kovásznai vállalat hozzám tartozott, és innen mentem el nyugdíjba harminchét év főorvosi szolgálat után, 1990-ben. 1963-ban lettem a főorvosi vizsgákat is. Van egy fiam [Lázár Tibor], 1959-ben született. Ő faipari szaklíceumot, technikumot végzett Kézdivásárhelyen. Itt dolgozott, Kovásznán a bútorgyárban, aztán két évig munkanélküli volt, mert a gyárat felszámolták. Most Kézdivásárhelyen dolgozik, technikus a bútorgyárban. Minden hétfőn elmegy, pénteken jön vissza. Nagy szerencséje van, hogy nem kell navetázzon [ingázzon], mert az anyatársam ott lakik, és nála van. A menyem matematikatanár itt, Kovásznán, jó állása van, ő is érdemdiplomával végzett, ő kap elég szépen, még tanítványai is vannak, úgyhogy nem nélkülöznek. Itt van egy apartamentjük a központban, amit annak idején én vettem meg a fiamnak, amíg lehetett. Gyermekek nincsenek, de jól vannak. A fiam reformátusnak van

megkeresztelve, meg is van konfirmálva, de tagja a [brassói zsidó] hitközségnek.